

Flash Fiction Forward Book Review

Ni Elizabeth Rosales

Editor ng Panitikan

Lingguhang Contributor: Scene sa Pagsusulat

Mga kwentong nakikita mo kapag kumurap ka. Flash Fiction Forward ni Thomas

Ano ang Flash Fiction?

Ang flash fiction ay isang kathang-isip na kuwento na nangyayari sa isang iglap. Ang pagsusulat ng isa ay nangangahulugan na halos isang shot ka sa lahat. Isang shot sa maikling ekspedisyon, maikling tumataas na aksyon, at maikling kasukdulan. Ang bawat isa ay dapat maging epektibo.

Ang dahilan kung bakit iniwan ko ang pagbagsak ng pagkilos at paglutas ay dahil hindi ganoon kahalaga ang mga iyon. Sa katunayan, maraming kuwento ang nagtatapos sa kasukdulan lamang. Sa sarili kong flash fiction, nagtapos ako sa isang mini climax. Kung hindi ka sa malikhaing pagsulat, malamang na hindi ka pamilyar sa totoong plot diagram na mas kumplikado kaysa sa iyong iniisip. Mag-zoom in at mapapansin mo na maaaring magkaroon ng maraming climax, maraming salungatan, nakakamangha.

Pagsusulit

Sa pahina 189-192 ay ang kwentong *Pagsubok* ni G.A Ingersoll. Ang kwentong ito ay isang kakaiba para sigurado. Ito ay naka-format tulad ng isang pagsusulit na may apat na bahagi.

Ang unang bahagi ay mga problema sa salita kung saan ang bawat tanong ay nagsasangkot ng isang uri ng kahabag-habag at malungkot na katotohanan na nabubuhay ang taong nasa problema. Ang huling tanong ay nagsasalita tungkol sa pagkabalisa at takot ng isang babae sa kamatayan at kung paano ito nakakatulong sa sakit sa puso. Ang tanong na dapat nating sagutin ay "Ilang taon ba ang buhay ni Margaret ay paikliin ng kanyang takot?" (Ingersoll, 3).

Ang ikalawang bahagi ay nagsasangkot ng pagtutugma. Ang bahaging ito ng kuwento ay nakalilito sa akin at sa tingin ko ito ay sinadya upang maging ganoon. Sinasabi nito na itugma ang mga salita sa iba, ang iba ay inuulit, ang iba ay hindi ginagamit. May mga umiiral na salita, nakakatakot, at ilang normal na salita tulad ng "Telebisyon" at "Routine."

Ang ikatlong bahagi ay isang maikling sagot. Ito ay kung saan kailangan naming punan ang mga blangko. Sigurado ako na ang ilan ay kailangang pahusayin ang ilang mga negatibong kaisipan na maaaring mayroon ang mambabasa. Isang katotohanang hindi nila sasabihin. Isa sa mga pahayag ay: "Ito ay () kasalanan" (Ingersoll, 4).

Ang ikaapat na bahagi ay isang seksyon ng sanaysay kung saan mayroong apat na tanong. Ang isa sa kanila ay humihingi ng kahulugan ng isang patolohiya. At ang isa pa ay "Bakit ka nabibilang dito?" (Ingersoll, 4).

Mayroong karagdagang seksyon ng kredito na nagtatanong ng "Ipaliwanag nang buo ang mga paraan kung saan ka nagkakamali" (Ingersoll, 5). Ang tanong na ito ay maaaring maglabas ng ilang mga emosyon at negatibong sagot mula sa isang mambabasa, na tila ang buong punto ng kuwentong ito.

May mga sandali ng tumataas na pagkilos at mga kasukdulan at ito ay dumating sa isang pagsubok na anyo. Napaka robotic at solemne... medyo hindi komportable, at iyon ang nagpapaganda sa kwentong ito.

Tatlong Sundalo

Sa pahina 210-211 ay isang kuwento ni Bruce Holland Rogers na tinatawag na Tatlong Sundalo. Sinusundan nito ang pangunahing tauhan, ang Sarhento, sa pamamagitan ng mga larawan ng digmaan at sa wakas ay tahanan. Ito ay dapat na ipakita ang mga epekto ng PTSD, ngunit maaaring mayroong higit pa.

Ang unang bahagi ng kuwentong ito ay tinatawag na "The Hardest Questions" (Rogers, 1). Sinasabi niya sa amin kung ano ang itatanong sa kanya ng kanyang mga sundalo. Mga tanong tungkol sa kanilang mga baril, kung paano magsabi ng "magandang hapon", o kung kailan sila makakaligo. Sinasabi sa amin ng karakter na palagi siyang may sagot, maliban sa isang beses.

"Ngunit nang si Anaya ay binaril at duguan, hinawakan niya ang aking braso at sinabing, 'Sarhento? Sarhento?' Naintindihan ko ang tanong, pero damn. Wala akong sagot" (Rogers, 1).

Ang ikalawang bahagi ng kuwentong ito ay tinatawag na "Foreign Wars" na naglalarawan ng isang eksena kung saan ang Sarhento at isang sundalong si Calder, ay tumingin sa mga piraso ng isang katawan. Pinag-uusapan ni Calder ang pagiging malayo sa bahay na hindi sinasang-ayunan ng Sarhento. Ang susunod na pangungusap ay nagsasaad, "Ngunit pagkaraan ng isang taon ay tumayo ako sa tarmac at niyakap ang aking anak, iniisip ang batang iyon nang magkapira-piraso, at wala ako sa bahay" (Rogers, 2).

Ang huling bahagi ay tinatawag na "Mga Desisyon, Mga Desisyon". Dito, nakaupo ang Sarhento sa hapag kainan kasama ang kanyang pamilya, inaalala ang mga sandali at trauma ng digmaan. Hindi niya talaga na-enjoy ang bakasyon.

Makikita mo kung paano nagbabago ang climax bawat segundo. Ang bawat bahagi ng kwentong ito ay may sariling plot diagram. Kahit na ang pagtatapos ay walang tunay na resolusyon.

Pangwakas na Tala

Hindi madaling isulat ang Flash Fiction. Inabot ako ng ilang buwan upang makuha ang mga huling pagpindot sa aking unang flash fiction. Ito ay nagiging mas madali, ngunit kapag ikaw ay limitado sa isang maximum na 1,500 salita, ito ay nakaka-stress. Ang Flash Fiction Forward ay isang manipis na aklat na irerekomenda ko.

Mga editor
Angelina Lazzareschi
Gianna D'Arezzo